

STRATEGIA ANTICORUPȚIE

ÎN DOMENIUL OCROTIRII SĂNĂTĂȚII

I. INTRODUCERE

1. În prezent, corupția a atins dimensiuni semnificative iar economia subterană și crima organizată o amplifică prin sumele imense pe care aceste forme criminale le vehiculează pentru a-și asigura protecția. Corupția este percepută tot mai mult ca un fenomen grav și periculos care subminează structurile de putere și autoritate, înșelînd așteptările cetățenilor cu privire la menținerea unui climat de echitate socială care să asigure șanse egale pentru fiecare.

2. Deși nu este întotdeauna percepută astfel, corupția este mult mai gravă și costisitoare din punct de vedere al consecințelor economice și sociale. Corupția, birocratismul și infracțiunile conexe acesteia au un impact dezastruos asupra realizării drepturilor și intereselor cetățenilor, a menținerii și fortificării sănătății lor, dezvoltării fizice și mintale, asigurării longevității și calității vieții.

3. Corupția lovește pe toată lumea: adâncește sărăcia, împiedică dezvoltarea socială și economia, îngreunează oferta serviciilor publice de bază și subminează democrația. În locul unei competiții corecte, bazate pe preț, calitate și inovație, corupția determină apariția unui proces de mituire competitivă. Acest lucru dăunează dezvoltării tuturor laturilor vieții economico-sociale.

4. Identificînd-o drept unul dintre cele mai serioase obstacole în calea dezvoltării, combaterea corupției reprezintă o prioritate pentru instituțiile guvernamentale, organizațiile nonguvernamentale naționale și internaționale, necesitînd adoptarea unor strategii și programe complexe pentru stăvilirea acestui flagel.

5. Oportunitatea Strategiei anticorupție în domeniul ocrotirii sănătății este determinată de conștientizarea faptului de a dezhădăcina corupția nu doar prin aplicarea unor măsuri restrictive, cît și prin abordarea acestui fenomen în contextul unor măsuri complexe de profilaxie, educative și normative, diminuarea efectului negativ pe care corupția îl are asupra societății în ansamblu.

6. Elaborarea Strategiei este motivată de necesitatea unei cooperări eficiente între sectorul privat, cel public și societatea civilă. Lupta împotriva corupției înseamnă și lupta pentru o viață mai bună, pentru libertățile cetățenilor. Pentru combaterea fenomenului corupției urmează să se adopte cele mai potrivite măsuri legale și un cod moral, care să deosebească formele corecte și oneste ale relațiilor economice de practicile ilegale, ilicite și imorale.

7. Pentru ca o strategie anticorupție să fie eficientă, trebuie să se bazeze pe înțelegerea cauzelor profunde ale diferitelor manifestări de corupție și variațiile acestora. Fără aceste informații, există riscul să se trateze simptomele fără a atinge factorii cauzatori ai fenomenului.

II. SITUAȚIA ACTUALĂ ȘI PROBLEME IDENTIFICATE

8. Corupția este calificată diferit în funcție de nivelul la care se comite, față de care putem avea corupție administrativă și corupție instituționalizată.

9. În corupția administrativă se încadrează ciubucul dat doctorului sau funcționarului, în timp ce ultima se referă la implicarea în acte de corupție a persoanelor cu cele mai înalte funcții publice care transformă „mita” în „corupție de stat”.

10. Corupția instituționalizată se manifestă prin luarea unor decizii la nivel guvernamental sau politic ori adoptarea unor acte normative în favoarea intereselor particulare sau de grup.

11. Corupția în cadrul sistemului de ocrotire a sănătății din Moldova se manifestă sub diferite forme. La nivelele superioare ale sistemului, „corupția” a condus la distorsiuni financiare în procesul de procurare, alocarea necorespunzătoare a resurselor bugetare limitate și admiterea distorsiunilor în procesul de stabilire a priorităților în acest domeniu. „Corupția administrativă” la nivelele inferioare se manifestă preponderent în forma plăților neformale pentru serviciile medicale acordate.

12. Corupția administrativă, în special la nivelele inferioare, reprezintă deseori reacția prestatorului de servicii medicale pe de o parte și a pacientului, pe de altă parte, la ineficiența și necorespunderile sistemice sistemului de ocrotire a sănătății.

13. Aceste probleme sistemice includ remunerarea proastă a lucrătorilor medicali: lipsa unor protocoale standarde de tratament, adaptate la cele mai reușite practici internaționale, în contextul cărora nivelul de „autonomie” a medicilor în procesul de luare a deciziilor privind diagnosticarea și tratamentul este nejustificat de înalt.

14. Alte probleme includ: aprovizionarea necorespunzătoare cu consumabile, medicamente și echipament de calitate la nivelul instituțiilor medicale, exodul de inteligență al specialiștilor calificați, în special al celor tineri, în alte țări și sectoare, lăsînd personalului medical rămas un volum sporit de muncă; condițiile de muncă precare, în contextul în care instituțiile medicale se deteriorează în lipsa investițiilor capitale.

15. La cauzele generale ale extinderii fenomenului corupției putem menționa și vidul legislativ care se manifestă prin apariția unor acte normative cu lacune ori

care lasă loc la interpretări; lipsa pregătirii manageriale corespunzătoare a personalului de conducere.

16. Descifrarea manifestărilor corupției și adoptarea unei strategii de reformă ce ține seama de profilul specific al corupției în diferite domenii constituie un element ajutător în elaborarea unor strategii eficiente de combatere a acestui fenomen.

III. PREMISE LEGALE ȘI PRINCIPIILE DE ACTIVITATE

17. Strategia anticorupție în domeniul ocrotirii sănătății (în continuare Strategia) este un document de planificare strategică și stabilește principiile de bază, obiectivele și prioritățile Ministerului Sănătății, precum și instrumentele principale pentru realizarea acesteia. Totodată, exercitarea eficientă a atribuțiilor în domeniile de competență impune elaborarea și implementarea Strategiei.

18. Strategia derivă din Rezoluția (97) 24 privind douăzeci de principii directorii în combaterea corupției, adoptată de Comitetul de Miniștri a Consiliului Europei la 06.11.1997, obiectivele Strategiei naționale de prevenire și combatere a corupției, aprobată prin Hotărârea Parlamentului nr. 421-XV din 16.12.2004, este elaborată în conformitate cu prevederile Programului de acțiuni privind implementarea Planului Preliminar de țară al republicii Moldova în cadrul Programului SUA „Provocările Mileniului”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 32 din 11 ianuarie 2007 și alte programe strategice.

19. Problema luptei împotriva acestor vicii sociale se află permanent în vizorul Ministerului Sănătății și a instituțiilor subordonate, care, de altfel, întreprind un șir de acțiuni la acest compartiment.

20. Realizarea Strategiei se axează pe următoarele principii:

- a) legalității;
- b) transparenței în activitate;
- c) respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;
- d) oportunității;
- e) operativității și eficienței în activitate.

IV. SCOPUL, OBIECTIVELE ȘI DOMENIILE DE ACTIVITATE A STRATEGIEI

21. Scopul Strategiei constă în apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor, intereselor publice, eficientizarea acțiunilor coordonate în domeniul ocrotirii sănătății, preîntâmpinarea, depistarea și curmarea faptelor de corupție în rîndurile angajaților din cadrul sistemului sănătății.

22. Scopul poate fi realizat prin asigurarea transparenței activității Ministerului Sănătății, instituțiilor medico-sanitare, accesul la informație și promovarea standardelor etice ale angajaților din sistemul de sănătate.

23. Obiectivele Strategiei sînt:

- a) Asigurarea supremației legii în activitate;
- b) Perfecționarea metodologiei de cunoaștere și respectare a cadrului juridic de către specialiști cu referire la executarea și aplicarea actelor normative prin care se reglementează activitatea din domeniul respectiv;
- c) Promovarea transparenței în activitate, în procesul decizional și asigurarea accesului la informațiile cu caracter public prin actualizarea permanentă a paginii Web-oficiale ale Ministerului Sănătății și instituțiilor subordonate.
- d) Monitorizarea permanentă a analizei funcționale prin evaluarea riscurilor și a condițiilor care pot favoriza corupția, protecționismul și infracțiunile economice în activitatea instituțiilor medico-sanitare publice, preîntîmpinarea, depistarea și contracarea lor.
- e) Perfecționarea procedurilor privind managementul resurselor umane prin:
 - a. valorificarea pe deplin a potențialului privind realizarea competențelor funcționale;
 - b. consolidarea capacităților de analiză instituțională, monitorizare și evaluare a activității;
 - c. eficientizarea sistemului de planificare, raportare, instruire și ridicare a nivelului profesional.
- f) Elaborarea și promovarea principiilor Codului de etică a lucrătorului medical, asigurarea respectării unei etici de conduită și deontologii profesionale corecte.
- g) Optimizarea managementului funcției publice prin elaborarea și utilizarea procedurilor de lucru specifice și performante, adecvate cadrului legislativ existent și standardelor Uniunii Europene.
- h) Eficientizarea cooperării cu alte instituții publice, sectorul privat și societatea civilă la nivel național.
- i) Sporirea capacităților de realizare, implementare a obiectivelor ramurale, analiză și monitorizare.
- j) Eficientizarea controlului intern și auditului intern.
- k) Îmbunătățirea planificării și efectuării achizițiilor publice.

24. Strategia se va axa, în special, pe următoarele domenii:

- a) prevenirea fenomenului de corupție prin implementarea unei strategii coordonate în procesul de executare a atribuțiilor;
- b) elaborarea unor standarde de conduită, sporirea transparenței și ridicarea responsabilității publice;
- c) managementul instituțional, control intern și audit intern;
- d) eficientizarea și perfecționarea managementului resurselor umane și instruirii profesional;

- e) încurajarea competiției în procesul de procurări;
- f) colaborarea intersectorială, interramurală și internațională.
- g) colaborarea și coordonarea activităților cu structuri ale administrației publice centrale, administrației publice locale și cu societatea civilă.

V. PREVENIREA FENOMENULUI DE CORUPȚIE

5.1. Elaborarea unor standarde de conduită, sporirea transparenței și ridicarea responsabilității în procesul de executare a atribuțiilor

25. Contracurarea corupției este un proces de lungă durată, care trebuie curmat printr-un control riguros, prin aplicarea unor măsuri de prevenire, care să vizeze factorii criminogeni și înlăturarea condițiilor care pot genera fenomenul de corupție, cât și prin depistarea nemijlocită a actelor de corupție, tragerea la răspundere a vinovaților, în temeiul prevederilor legislației.

26. Este absolut necesară determinarea măsurilor de prevenire și contracurarea a corupției cu acțiuni concrete de educație a populației în spiritul intoleranței față de corupție.

27. Elementele Strategiei trebuie să acționeze cumulativ, să fie eficient coordonate și să care prevadă:

- contracurarea corupției prin aplicarea efectivă și eficientă a normelor de drept;
- prevenirea corupției prin eliminarea oportunităților ei din sistemele și procedurile instituțiilor de sănătate;
- educația tuturor cetățenilor în spiritul intoleranței față de corupție și încurajarea unei susțineri active din partea cetățenilor în activitatea de prevenire și contracurarea a corupției;
- eficientizarea acțiunilor, formelor și metodelor de control și audit intern.

28. În vederea realizării atribuțiilor instituțiilor din domeniul ocrotirii sănătății, activitatea acestora urmează a fi structurată în trei direcții principale:

- a) combatere;
- b) prevenire;
- c) educație civilă.

29. Combaterea corupției și a infracțiunilor conexe constă în depistarea și investigarea acestora prin aplicarea efectivă și eficientă a normelor de drept. Activitatea de combatere se realizează prin perfecționarea și actualizarea cadrului legislativ în vederea eficientizării acțiunilor operative de investigare; stocarea informației calitative, examinarea și aprecierea obiectivă a acesteia; asigurarea schimbului de informații între instituțiile din cadrul sistemului ocrotirii sănătății și utilizarea eficace a mijloacelor speciale de investigare.

30. Prevenirea corupției și infracțiunilor conexe acesteia constă în minimalizarea efectului dezastruos asupra realizării drepturilor și intereselor cetățenilor, a menținerii și fortificării sănătății lor, dezvoltării fizice și mintale, asigurării longevității și calității vieții și îmbunătățirea calității serviciilor publice prestate.

31. Activitatea de prevenire se realizează prin actualizarea și perfecționarea cadrului legislativ național sub aspect anticorupțional, eficientizarea sistemului instituțional, asigurarea transparenței, desfășurarea pe larg a activităților analitice în scopul anticipării proceselor negative din domeniile de competență al subdiviziunilor abilitate și elaborării recomandărilor respective atât cu caracter preventiv, cât și de documentare a schemelor frauduloase etc.

32. Educația civilă reprezintă o latură importantă a activității de prevenire, care se va axa pe sensibilizarea opiniei publice referitor la pericolul corupției întru crearea în societate a atitudinii intolerante față de acest fenomen, antrenarea masivă a societății civile în activitățile de prevenire, sporirea credibilității prin intermediul aplicării în practică a principiului transparenței etc.

33. Corupția “înflorește” acolo, unde există monopol asupra serviciilor medicale, un nivel înalt de autoritate și putere de decizie concentrată în mâinile unui grup restrâns de persoane, lipsa supravegherii și un nivel redus de responsabilitate. Aceste circumstanțe operează într-un mediu caracterizat prin acces redus la servicii medicale și absența normelor și standardelor, în special în ce privește regimul de diagnosticare și tratament.

34. O modalitate de limitare a gradului de decizie individuală, pe de o parte, și de sporire a nivelului de responsabilitate, pe de altă parte, constă în stabilirea unor standarde de conduită care ar servi în calitate de ghiduri, standarde de performanță și indicatori de calitate.

35. Urmează să fie elaborate standarde clare, concise, simple, verificabile și aplicabile, inclusiv un Cod de Etică și protocoale de diagnostic și tratament care vor stabili standarde de „practică medicală acceptată” și defini așteptările de performanță prin care și calitatea lucrului prestatorilor de servicii medicale.

36. O altă componentă constă în fortificarea sistemului informațional al prestatorilor de servicii (tehnologii informaționale, pagina web, portal informațional). Acestea vor contribui la publicarea cu regularitate a bugetelor și performanțelor în domeniul ocrotirii sănătății la nivel național și local și vor contribui la facilitarea accesului populației la informație.

37. Instituțiile medicale vor institui și/sau consolida monitorizarea internă a performanței și respectării standardelor stabilite, în măsura posibilităților, prin promovarea unei abordări de echipă, care să asigure legătura inversă și supravegherea de la diferite niveluri a personalului medical.

38. În vederea consolidării rolului comunităților și a societății civile în monitorizarea performanței și utilizării resurselor financiare, vor fi făcute transparente activitatea consiliilor de administrație a instituțiilor medicale. Vor fi create mecanisme de încurajare și protecție a informatorilor.

39. Aceasta include și instalarea unei linii fierbinți în cadrul MS. În vederea consolidării responsabilității vor putea să fie organizate controale spontane.

40. Pentru a încuraja participarea publicului la monitorizarea și evaluarea instituțiilor medicale se va implementa sistemul de raportare „Cartonaș Galben – Cartonaș Albastru” în domeniul ocrotirii sănătății. Unul din scopurile acestei activități este de a convinge populația, că se întreprind eforturi de prevenire și combatere a corupției. Alt scop constă în furnizarea datelor suplimentare cu privire la eficiența activităților anticorupție din cadrul instituțiilor medicale și monitorizarea schimbărilor în percepția corupției de către public. Sistemul preconizat va fi administrat în întreaga țară de ONG-uri independente, selectate pe bază de concurs, care vor face publice rapoartele asupra progresului înregistrat de program și vor furniza trimestrial datele statistice necesare.

VI. MANAGEMENTUL INSTITUȚIONAL

6.1. Controlul și auditul intern.

41. Transpunerea în fapt a atribuțiilor specialiștilor subdiviziunilor abilitate din cadrul sistemului sănătății necesită o organizare temeinic fundamentată, care să țină seama de metodele și cerințele unui management avansat, de necesitatea asigurării calității activității.

42. Managementul instituțional trebuie să asigure verificarea și evaluarea în mod continuu a funcționării sistemului de control intern și a elementelor sale.

43. Obiectivul de bază este de a crea un model de control managerial uniform și corect.

44. Cadrul managerial rezidă în fundamentarea, elaborarea, adoptarea și executarea deciziilor, prin relevarea întregului potențial managerial al instituțiilor, în diferite forme atributive caracteristice: informare, analiză, prognoză, planificare, organizare, coordonare, audit și control etc.

45. Dirijarea activității instituțiilor din cadrul sistemului sănătății în conformitate cu principii și standarde unice.

46. Adoptarea actelor normative eficiente pentru soluționarea problemelor sociale.

47. Ajustarea actelor normative care reglementează sistemul de sănătate publică la prevederile și standardele legislative cu caracter anticorupțional.

48. Managementul va fi axat pe identificarea riscurilor care poate provoca apariția faptelor de corupție, prin întreprinderea măsurilor adecvate.

49. Pentru realizarea obiectivelor se va asigura un echilibru între sarcini, competență, capacitate și responsabilități.

50. În acest context se vor aplica instrumente de motivare pentru respectarea standardelor și a sancțiunilor pentru necorespondere, inclusiv stabilirea procedurilor de audit (financiar și de conduită) intern și extern, independent, efectuat de părți, care nu sunt direct implicate în aplicarea setului de standarde.

Se vor elabora recomandări privind instrumentele de stimulare și motivare (onorarii, sporuri la salarii, promovări, etc.) pentru aplicarea consecventă a standardelor elaborate, precum și a sancțiunilor pentru nerespectarea acestora. Se va elabora procesul și graficul de implementare ale unor mecanisme adecvate de monitorizare și evaluare.

51. Instituirea procedurilor interne și externe de audit /control financiar și de comportament la toate nivelurile sistemului de ocrotire a sănătății cu scopul verificării respectării standardelor elaborate, legate în mod specific de: planificarea și executarea bugetului; achiziționarea bunurilor și serviciilor, prestarea serviciilor eficiente economic cu orientarea spre client, folosind protocoalele stabilite de diagnostic și tratament. În vederea asigurării respectării standardelor elaborate, vor fi utilizate atât mecanisme interne, cât și externe. Obiectivul acestor mecanisme constă nu doar în a identifica răufăcătorii, dar și în a îmbunătăți calitatea lucrului efectuat de cadrele profesionale oneste.

Auditele, controalele, supravegherea și mecanismele independente de monitorizare vor crea o componentă a efortului de asigurare continuă a calității la toate nivelurile. Investigarea și supravegherea vor completa aceste mecanisme pentru a identifica și verifica pe cei ce sunt suspectați.

52. Consolidată capacitatea MS de a desfășura audite. Atât auditele interne, cât și cele externe vor fi desfășurate de instituții, care gestionează resursele financiare ale sănătății publice. Va fi elaborat un plan de studii și vor fi organizate programe de instruire pentru managerii din sectorul sănătății de toate nivelurile privind gestionarea finanțelor publice și desfășurarea auditelor interne. Vor fi întreprinse activități similare în vederea efectuării auditului proceselor de achiziții.

53. Managementul instituțional va axa activitățile pe menținerea unui sistem de control intern prin identificarea riscurilor care pot afecta eficacitatea și eficiența operațiunilor, respectarea regulilor și regulamentelor, încrederea în operațiunile financiare și de management intern, prevenirea și descoperirea fraudelor, monitorizarea și evaluarea riscurilor și a gradului de adecvare a controalelor interne la gestionarea riscurilor.

6.2. Eficientizarea și perfecționarea managementului resurselor umane și instruirii profesionale

54. Perfecționarea managementului resurselor umane trebuie să devină o prioritate a activității instituțiilor din domeniul ocrotirii sănătății.

55. Corupția și infraționalitatea economico-financiară, cu multiplele lor manifestări, impune adoptarea unui stil ofensiv de combatere a acestor vicii, care imprimă implică, mai întâi de toate, competență profesională.

56. Vectorul educației și instruirii profesionale a angajaților din cadrul sistemului ocrotirii sănătății constituie: crearea condițiilor favorabile pentru dezvoltarea și realizarea maximă a potențialului intelectual și creativ al angajaților, pregătirea profesională continuă în corelare cu cerințele înaintate pentru funcțiile pe care angajații le exercită, imprimarea unui caracter organizat, sistematic și aplicativ procesului de dezvoltare profesională, asigurat prin metode moderne de instruire, asimilare rapidă și oportună a materiei de studiu, sporirea responsabilității fiecărui angajat, inițierea unor trening-uri comune cu colaboratorii instituțiilor specializate.

57. Managerii instituțiilor vor asigura suplinirea posturilor de către persoane competente și vor asigura condiții optime pentru dezvoltarea capacităților profesionale ale salariaților.

58. Salariații trebuie să dispună de abilități profesionale, responsabilități și capacități pentru a contribui la realizarea obiectivelor înaintate.

59. Formarea profesională se va axa pe acele competențe care vor favoriza obținerea performanțelor în activitatea zilnică, în procesul decizional.

6.3. Încurajarea competiției în procesul de procurări

60. Încurajarea competiției presupune transparentă, precum și acțiuni colective ale diverșilor actori, luând în considerare prioritățile.

61. Urmează să fie elaborat și implementat un program detaliat de reducere a oportunităților pentru posibilitatea apariției și incidența efectivă a corupției în achizițiile de mărfuri și servicii în cadrul sectorului sănătății. Aceasta va include elaborarea și implementarea unui „Pact de Integritate”, care să prevadă sancțiuni pentru încălcare între autoritatea publică și potențialii ofertanți în cadrul tenderelor organizate în vederea achiziționării bunurilor sau serviciilor.

62. Necesită o examinare detaliată achizițiile de medicamente neadecvate în sectorului farmaceutic. Pentru reducerea semnificativă a corupției în achizițiile medicamentelor, materialelor și utilajului medical urmează a fi întreprinse următoarele activități:

a) Elaborarea normelor transparente privind achizițiile în corespundere cu protocoalele de diagnostic și tratament și bunele practici internaționale (cum sînt,

Principiile de Activitate pentru Achizițiile Farmaceutice Corecte ale OMS) și a normativelor de performanță pentru agenții de achiziții, corelate cu recompense și sancțiuni bazate pe performanță.

b) Instruirea persoanelor responsabile pentru achiziții pe marginea cerințelor față de producția achiziționată de medicamente, materiale și utilaje medicale în corespundere cu protocoalele de diagnostic și tratament și prin intermediul practicilor de achiziționare transparente, incluzând licitațiile competitive, evitarea conflictelor de interese și alte problemele legate de acestea.

c) Alcătuirea listelor furnizorilor performanți și de încredere, inclusiv ale produselor și producătorilor calificați în prealabil, care corespund normelor și standardelor OMS. Agenții de achiziții vor folosi astfel de instrumente, cum sunt Ghidul Internațional de Prețuri al OMS în vederea asigurării controlului asupra prețurilor de achiziție.

d) Publicarea pe paginile web a tuturor ofertelor din cadrul tenderelor, a termenelor și condițiilor, la fel și a proceselor de evaluare finală și de luare a deciziilor de către toate instituțiile medicale. De asemenea, urmează să se aplice proceduri de selectare, bazate pe o evaluare independentă în lipsa conflictului de interese a ofertelor, în baza procedurilor de selecție standardizate.

63. Colaborarea la nivel național, se va pune pe o cooperare eficientă cu alte instituții, cu sectorul privat și societatea civilă, utilizând în mod rațional capacitățile și posibilitățile specifice ale acestora la obținerea rezultatelor finale comune în domeniul prevenirii și combaterii corupției și infracțiunilor conexe.

64. Colaborarea internațională constituie schimb de experiență, informare reciprocă, participarea reprezentanților instituțiilor la acțiunile, inițiativele și proiectele internaționale, inclusiv cele regionale, care vizează prevenirea și combaterea corupției și infracțiunilor conexe.

VII. MECANISMUL DE IMPLEMENTARE ȘI CONTROL A STRATEGIEI

65. Obiectivele Strategiei vor fi atinse prin elaborarea, adoptarea și implementarea Planului de coordonare al activităților anticorupționale (în continuare Plan), pentru o perioadă de termen scurt.

66. Planul va cuprinde o gamă largă de măsuri și acțiuni, pentru perioada respectivă, ce se referă la domeniile de activitate strategică a sistemului ocrotirii sănătății.

67. Colegiul Ministerului Sănătății va coordona la nivel general procesul de implementare a Strategiei și va adopta Programul de activitate al instituțiilor din cadrul Ministerului Sănătății, va pune în discuție procesul de implementare a Strategiei și realizarea Planului, va da recomandări și indicații pentru depășirea dificultăților.

68. Colegiul va cere cu regularitate prezentarea măsurilor concrete pentru combaterea fenomenului de corupție în toate instituțiile subordonate Ministerului Sănătății și va constitui în acest sens subdiviziunea de audit intern cu atribuții

anticorupționale, care va asigura evaluarea independentă și obiectivă a sistemului de control și audit intern.

VIII. INDICATORI DE EVALUARE A ACTIVITĂȚII

69. Implementarea Strategiei și a Planului de măsuri anticorupționale vor fi incluși în calcularea indicilor de performanță (prioritate) a instituțiilor subordonate Ministerului Sănătății.

70. La evaluarea procesului de implementare a Strategiei, Colegiul Ministerului Sănătății va reieși din următoarele criterii de evaluare:

- a) Numărul infracțiunilor de corupție și celor conexe cu rezonanță social sporită depistate;
- b) Nivelul intoleranței societății față de actele de corupție;
- c) Nivelul încrederii societății civile față de activitatea în domeniu a instituțiilor subordonate Ministerului;

IX. DISPOZIȚII FINALE

71. Strategia se adoptă prin Hotărârea Colegiului Ministerului Sănătății.

72. În baza Strategiei se va actualiza Planul de activitate al Ministerului Sănătății, aprobat de către ministrul sănătății și al instituțiilor subordonate.

73. Conducătorii instituțiilor subordonate vor prezenta lunar informații privind implementarea măsurilor Planului de activitate.

74. Responsabilitatea privind coordonarea și implementarea măsurilor anticorupționale se pune în seama responsabililor desemnați în Planul de activitate și a conducătorilor unităților.